

Í MELDRINUM

– Hann er skilagóður. Onkur vil vera við, at hann er skilabetri enn stóribeiggi sín, men tað trúgvi eg lítið uppá, sigur Heini skemtandi

økinum, tá ið eg búði í Danmark, og var eg eisini nógv sterkari tá ið eg kom heimaftur til Føroya. Nú havi eg ikki tíð til at ganga í vektrúminum, eg má ansa eftir teimum smáu, puffar Heini og toyggir seg niður eftir lítlu Andreu, sum grulvar á gólvinum og hevur hug at sleppa upp í part.

Fyrimunir sum brøður

Tað, at teir eru brøður, kann avgjørt koma at hava sínar fyrimunir á vøllinum. Tað eru fleiri dømi um bróðurpør, ið bara hava samstarvsevnini viðfødd og rigga sera væl saman í ítrótti. Hondbólturin hevur eisini sítt dømi um hetta í polska bróðurparinum Krzysztof og Marcin Lijewski, sum gera um seg á hvør sínum bakklássi í týska HSV Hamburg og á polska landsliðnum. Møguliga Føroyar fáa sítt egna dømi um hetta í Hanusarson-brøðrunum.

– Vit minna eitt sindur um hvønn annan mentalt. Eg vænti eg fari at duga at seta meg í støðuna, hvussu hann man hava tað, og hann hvussu eg man hava tað. Vit fara helst at hava lætt við at vita hvat vit skulu tosa við hvønn annan um, nær vit skulu trýsta hvønn annan og nær vit skulu sissa hvønn annan, heldur Heini.

Eldri tekur ábyrgd

Heini vil ikki kóva út yvir ivasomu

gongdina hjá Neistanum í ár og viðgongur, at tað ikki hevur verið nøktandi.

– Liðið er amputerað, bæði so og so. Í mun til í fjør mangla vit seks leikarar. Bara í ár hava vit eisini havt seks ymiskar spælskiparar, og ofta er tað spælskiparin, sum orðið eisini sigur, ið ræður fyri, hvørja spælskipan vit koyra. Av tí sama hevur tað verið vánaligt glið í spælinum og tað hevur verið syrgiligt at sæð, sigur Heini, sum tó sær bjartari upp á ta stuttu framtíðina, nú nýggir leikarar eru komnir at styrkja um. Eisini peikar hann á, at nýggi venjarin, Páll Poulsen, er ógvuliga skipaður og hevur eina ætlan við liðnum.

Heini er sum vera man undan-gongumaður á liðnum, og ábyrgd er ikki nakað, ið hann ræðist. Kanska heldur tvørturímóti er tað við at gerast ein vanasak fyri hansara viðkomandi.

– Eg eri vanur við, at ábyrgdin liggur á mær. Tað hevur ligið nær til mín øll árin – tað, at gingið undan. Eg eri vanur við trýstið, sum liggur á mær, so tað hugsar eg als ikki um, sigur Heini.

Pápin eigur heiðurin

Sum yngri búðu teir báðir brøðurnir í Kollafirði, har teir spældu nógv hondbólt í kjallaranum, har tvey mál stóðu. Eisini spældu teir við KÍF, har venjari teirra var pápi teirra, Hanus Joensen, ið – sum

nevnt – er ein av slóðarunum innan føroyskan hondbólt. Hann hevur leikt 60 landsdystir fyri Føroyar og verið landsliðsvenjari í 15 ár, og hevur hann eisini at kalla eisini altíð verið venjari hjá synum sínum – hetta eisini eftir at familjan flutti til Havnar; tá í Kyndli.

Tá ið Heini Hanusarson heim-afturkomin úr Danmark valdi at skifta til Neistan og ikki gamla felag hansara, Kyndil, mátti hann leggja oyra til nógvar viðmerkingar um, at hetta ikki var serliga kært av honum mótvegis Kyndli, men viðmerkingar sum »Vit hava lært teg so nógv, og so rýmir tú nú« kveistraði Hanus burt við at svara aftur og vísa á, at allastaðni, har hann hevði spælt, var pápi hansara venjari, og at tað var hann, ið hevði lært hann alt.

Enn tann dag í dag situr Hanus trúðfastur á áskoðaraplássunum og fylgir við gongdini hjá soninum – nú synunum.

– Hann er altíð til staðar. Kritiserar og kemur við eftirmetingum um hvussu dysturin var og kemur við góðum ráðum. Tað hevur altíð verið gott hjá okkum, staðfestir Heini og gevur pápa sínum allan heiðurin:

– Pápi er rótin til at vit eru so frægir, sum vit eru.

albinus@sosialurin.fo

Pápin:
Hondbólturin
fremstur í huga teirra

Marianna Holm Jacobsen,
starvsnæmingur

Hanus Joensen, ið er pápi til Heina og Tummas Paula, heldur tað vera stuttligt, at teir nú báðir skulu spæla á sama liði, men tað er ikki tað, sum er mest umráðandi fyri hann, tí tað er nevnliga, at teir yvirhøvur spæla hondbólt. Um tað fer at venda gongdini hjá Neistanum, at Tummas Pauli nú fer at spæla við Neistanum, dugir hann ikki at meta um, men hann gleðir seg at síggja báðar synirnar á sama liði fyri fyrstu ferð.

Tað er týðiligt, at Hanus hevur verið nakað serligt fyri Heina og Tummas Pauli innan fyri hondbóltin. Hann hevur í mong ár verið venjari á tí liðnum, teir hava spælt við. Í ungdómsárum teirra, hevur hann verið venjari hjá teimum báðum, líka til teir blivu 18 ára gamlir, til teir so skuldu í mansdeildina, har onkur annar slapp at taka sær av teimum.

Spurdur, um hann nakrantíð hevur trýst teir til at gerast góðir hondbóltsleikarar, svarar hann, at tað ongantíð hevur verið neyðugt. Hondbólturin hevur altíð ligið fremst í huga teirra.

– Men sjálvandi hugsaði eg, at tað er gott fyri heilsuna at iðka ítrótt. Hondbóltur er ein kappingarítróttur og tað eigur mann ongantíð at fjala, sigur Hanus.

Hondbóltur hevur sum nevnt altíð verið høvuðsítróttur í heimi teirra. Hanus hevur sjálvur spælt sera nógvan hondbólt, hevur m.a. 60 landsdystir á baki, og tí hevur hondbólturin av tí sama altíð verið nakað, sum hevur fylgt við báðum beiggjunum líka síðani teir vóru lítillir smádreingir. Heini og Tummas Pauli vóru mangan niðri í høllini tá pápin vandi hondbólt, og tá hava teir altíð gingið runt við einum hondbólti í hondini og hugnað sær í høllini.

post@sosialurin.fo